

Samtale med barn – mikroøvelse med case

Denne øvelsen omhandler samtale med barn med utgangspunkt i en fiktiv case der barnet begynner å fortelle om noe som gjør deg bekymret. Gjennomfør denne øvelsen sammen med en kollega på din arbeidsplass.

Caroline «Lars er barnehageassistent. En dag forteller Caroline (4) at mamma ikke alltid er så snill. Noen ganger er øynene hennes veldig skumle og så holder hun veldig hardt i Caroline. Derfor kan det være litt skummelt hjemme. Nå ser Caroline på Lars med litt redde øyne. Lars husker at han har lært at det viktigste han må gjøre når et barn begynner å fortelle om noe vondt eller vanskelig, er å prøve å gjøre det tryggest mulig for barnet. Han spør om de kan sette seg litt i puterommet og om Caroline vil ha litt kakao. Hun smiler og nikker og følger godt med på ansiktet til Lars.»

Tenk deg at du er Lars - *hvordan går samtalen videre?*

- **Skriv ned for deg selv**

Hva er det første spørsmålet du stiller Caroline, eller sier til henne?

Hva er det viktig at du sier til Caroline for å trygge henne og legge til rette for at hun forteller videre?

- **Gjennomfør dialogen sammen med din kollega** Én av dere er «Caroline» mens den andre er «Lars». Gjennomfør samtalen på ca. 2 minutter. Etter at dere har gjennomført samtalen med hver deres karakter så bytter dere roller. Gjennomfør samtalen på nytt.

- **Tilbakemeldinger og refleksjon**

Når dere har gjennomført øvelsen ønsker vi at dere skal gi hverandre konstruktive tilbakemeldinger. Hva var det som var positivt, og hva er det som kan jobbes med videre? Reflekter rundt «Lars» sin rolle, og diskuter

hvordan dere på best mulig måte kan skape trygge omgivelser for «Caroline» i en slik situasjon.

Samtaletips!

- Vis varme i samtalen: Vis at du er oppriktig interessert i det barnet forteller om. Tilliten mellom deg og barnet er viktig for at barn skal fortelle om vonde opplevelser og derfor er det viktig at du viser omsorg ovenfor barnet.
- Vær undrende i samtalen: Still åpne spørsmål. Hvis barnet kan svare enten «Ja» eller «Nei» på spørsmålet – omformuler spørsmålet og prøv igjen. Fortsett å undre deg sammen med barnet.
- Vær direkte i samtalen: Still konkrete spørsmål til barnet. Barn kan bli usikre på egne opplevelser hvis spørsmålene er vage eller hvis de blir forvirret underveis i samtalen.
- Vær tålmodig i samtalen: Bruk stillheten som et verktøy. La barnet bruke den tiden det trenger for å fortelle.
- Vis naturlige reaksjoner i samtalen: Vis at du bryr deg om det barnet forteller om og vis at det preger deg. Barn trenger å se at tillitspersoner reagerer på de vonde hemmelighetene de forteller om - dette kan styrke håp.
- Lag en avtale med barnet: Husk på at du alltid må samarbeide med barnet om hvor informasjonen går og hva som skjer videre etter samtalen. Barn har en rett til å medvirke, noe som er helt nødvendig for at du skal lykkes med å hjelpe barnet ut av en vanskelig livssituasjon.
- Oppsummer samtalen: Oppsummer det du og barnet har snakket om. Sørg for at du får med deg alt som har blitt sagt og at du forstod det barnet sa. Gi barnet rom for å medvirke.